

Vergaderjaar 1990-1991

21 967

Wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie, de Ambtenarenwet 1929, de Beroepswet en enkele andere wetten (integratie raden van beroep/Ambtenarengerechten en arrondissementsrechtbanken; vereenvoudiging regelingen vorming en bezetting kamers)

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN VOORSTEL VAN WET EN MEMORIE VAN TOELICHTING ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD

I. VOORSTEL VAN WET

a. In de considerans luidde de zinsnede «een personele en organisatorische integratie van de raden van beroep/Ambtenarengerechten en de arrondissementsrechtbanken tot stand te brengen» als volgt: de raden van beroep/Ambtenarengerechten en de arrondissementsrechtbanken te integreren.

b. Het voorgestelde artikel 28a van de Wet op de rechterlijke organisatie luidde:

Artikel 28a

De leden van de rechterlijke macht zijn verplicht tot geheimhouding van de gegevens waarover zij bij de uitoefening van hun taak de beschikking krijgen, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hen tot mededeling verplicht of uit hun taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

c. Artikel I, onderdeel D, luidde:

Artikel 49, eerste lid, komt te luiden:

1. Voor het behandelen en beslissen van burgerlijke zaken vormen en bezetten de arrondissementsrechtbanken op voorstel van de president enkelvoudige en meervoudige kamers. De meervoudige kamers bestaan uit drie rechters.

d. Artikel I, onderdeel K, luidde:

Artikel 71 komt te luiden:

Artikel 71

1. Voor het behandelen en beslissen van beroepen in belastingzaken vormen en bezetten de gerechtshoven op voorstel van de president enkelvoudige en meervoudige kamers onder de benaming van belastingkamers. De meervoudige kamers bestaan uit drie raadsheren.

2. In een belastingkamer hebben geen zitting raadsheren of raadsheren-plaatsvervangers die tevens werkzaam zijn bij een ministerie of bij een dienst of instelling behorende tot het ministerie van Financiën, noch raadsheren-plaatsvervangers die tevens minister, staatssecretaris of burgemeester zijn.

3. De belastingkamers kunnen ook buiten de hoofdplaats van het ressort zitting houden.

e. Het tweede lid van het voorgestelde artikel 170 van het Wetboek van Strafvordering luidde:

2. Zij kunnen hun bevoegdheden met betrekking tot door hen in behandeling genomen zaken ook in een ander arrondissement uitoefenen.

f. Artikel VI luidde:

Artikel 4 van de Wet op de samenstelling van de burgerlijke gerechten

(Stb. 1978, 565) wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt het cijfer 1 geplaatst.

2. Na het eerste lid wordt een nieuw tweede lid ingevoegd, luidende:

2. De president en de vice-presidenten van en de rechters in een arrondissementsrechtbank zijn van rechtswege rechter-plaatsvervanger in de overige arrondissementsrechtbanken in het ressort.

g. Onderdeel a van het voorgestelde artikel 23b van de Ambtenarenwet 1929 luidde:

a. hetgeen zij als zodanig te weten zijn gekomen verder bekend te maken dan voor de uitoefening van hun functie gevorderd wordt;

h. het voorgestelde artikel 4 van de Beroepswet luidde:

Artikel 4

1. Een enkelvoudige kamer als bedoeld in artikel 1, eerste lid, bestaat uit de president.

2. Een meervoudige kamer als bedoeld in artikel 1, eerste lid, bestaat uit:

a. de president als voorzitter en twee niet tot de rechterlijke macht behorende leden, en wel één uit elk van beide in artikel 9 genoemde groepen, of

b. de president als voorzitter en twee andere leden van de rechtbank, of

c. de president als voorzitter, twee andere leden van de rechtbank en twee leden als bedoeld in onderdeel a.

i. Onderdeel a van het voorgestelde artikel 40b van de Beroepswet luidde:

a. hetgeen zij als zodanig te weten zijn gekomen verder bekend te maken dan voor de uitoefening van hun functie gevorderd wordt;

j. Artikel XV, onderdeel li, luidde:

De artikelen 164 tot en met 169 vervallen.

k. Het voorgestelde artikel 117a van de Wet op de studiefinanciering luidde:

Artikel 117a

1. Een algemene maatregel van bestuur stelt, voor zoveel nodig, voor het College voorschriften vast omtrent:

- a. de afwezigheid en vakantie;
- b. de afwisseling en orde van de inwendige dienst;
- c. de werkzaamheden van de secretarie.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent de vervanging van de secretaris.

l. Onderdeel a van het voorgestelde artikel 117b, eerste lid, van de Wet op de studiefinanciering luidde:

a. hetgeen zij als zodanig te weten zijn gekomen verder bekend te maken dan voor de uitoefening van hun functie gevorderd wordt;

m. Onderdeel 2 van artikel XVII, onderdeel I, luidde:

2. Het tweede en derde lid worden vernummerd tot elfde en twaalfde lid.

II. MEMORIE VAN TOELICHTING

a. Het algemeen deel van de memorie van toelichting luidde:

ALGEMEEN

1. Oogmerken

Dit wetsvoorstel heeft een tweeledige doelstelling:

- het tot stand brengen van een personele en organisatorische integratie van de raden van beroep/Ambtenarengerechten en de arrondissementrechtbanken als eerste onderdeel van de eerste fase van de herziening van de rechterlijke organisatie;
- het, mede in verband daarmee, vereenvoudigen van de regelingen betreffende het vormen en bezetten van de kamers van de rechterlijke colleges.

Integratie raden van beroep/Ambtenarengerechten en rechtbanken

In het op 29 juni 1989 onder de titel «Naar een nieuwe structuur van de rechterlijke organisatie» aan de Tweede Kamer aangeboden standpunt over het Eindrapport van de Staatscommissie Herziening Rechterlijke Organisatie (deel I) (Tweede Kamer, 1988-1989, 21 206, nr. 2) en in het op 2 maart 1989 aan de Tweede Kamer aangeboden standpunt over de invoering van Arob-rechtspraak in twee instanties (Tweede Kamer 1988-1989, 21 048, nr. 2) heeft het toenmalige kabinet zijn beleidsvoornemens betreffende de herziening van de rechterlijke organisatie neergelegd.

Bij brief van 22 juni 1990 (Tweede Kamer, 21 048/21 206, nr. 3) heb ik aan de Tweede Kamer meegedeeld dat in de huidige kabinetsperiode, grotendeels voortbouwend op en in aanvulling op en in afwijking van de beleidsvoornemens van het vorige kabinet, de eerste twee fasen van de herziening van de rechterlijke organisatie daadwerkelijk ter hand zullen worden genomen.

De eerste fase omvat de volgende onderdelen:

- integratie per 1 januari 1992 van de raden van beroep/Ambtenarengerechten en de rechtbanken;
- opdracht in de loop van 1992 van de rechtsmacht in eerste aanleg

in vreemdelingenzaken aan vijf rechtbanken;

- opdracht in de loop van 1992 van de rechtsmacht in zaken betreffende de Algemene Bijstandswet c.a. aan de rechtbanken;

- invoering per 1 januari 1993 van Arob-rechtspraak in twee instanties en inwerkingtreding van de definitieve voorzieningen in kroongeschillen;

- het tot stand brengen per 1 januari 1993 van een uniform bestuursprocesrecht, toe te passen door de rechtbanken, de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en de Centrale Raad van Beroep;

- het tot stand brengen per 1 januari 1993 van een voorziening met het oog op de noodzakelijke rechtseenheid in het bestuursrecht en het bestuursprocesrecht.

Over de herziening van het stelsel van rechtsbescherming ingevolge de Algemene Bijstandswet c.a. zal op de voet van artikel 72 van de Algemene Bijstandswet nog advies worden gevraagd van de Commissie Sociale Voorzieningen van de Sociaal-Economische Raad.

De tweede fase, die per 1 januari 1995 haar beslag dient te krijgen, omvat de integratie van de kantongerechten en de rechtbanken en een definitieve regeling van het hoger beroep in civiele en strafzaken.

De eerste en de tweede fase samen leiden tot het creëren van gerechten van eerste aanleg, de arrondissementrechtbanken, waar alle civiele en strafrechtspraak in eerste aanleg en - op dat moment - een belangrijk deel van de administratieve rechtspraak in eerste aanleg plaatsvinden.

In het voorliggende wetsvoorstel worden de noodzakelijke wettelijke voorzieningen getroffen voor de uitvoering van het eerste onderdeel van de eerste fase: de personele en organisatorische integratie van de raden van beroep/Ambtenarengerechten en de rechtbanken, leidend tot de vorming van administratieve sectoren bij de rechtbanken. De integratie zal per 1 januari 1992 moeten worden verwezenlijkt, derhalve voorafgaand aan de forse uitbreiding van de rechtsmacht van de rechtbanken in de loop van 1992 en vooral per 1 januari 1993,

alsmede aan de invoering van een nieuw bestuursprocesrecht. Daardoor wordt een zekere fasering mogelijk van de veelsoortige en ingrijpende wijzigingen die de eerste fase met zich brengt. De per 1 januari 1992 tot stand te brengen administratieve sectoren vormen aldus de bruggehoofden voor het vervolg van de eerste fase.

Vorming en bezetting kamers

In 1984 is een onderzoek naar het functioneren van de rechterlijke organisatie begonnen. Met dat onderzoek was de Stuurgroep functioneren rechterlijke organisatie, bestaande uit leden van de rechterlijke macht en departementsambtenaren, belast. Het eindrapport van de Stuurgroep functioneren rechterlijke organisatie is op 16 januari 1987 ter kennisneming aan de Tweede Kamer toegezonden. Tot de aanbevelingen behoren voorstellen om de regeling op het gebied van de rechterlijke organisatie te vereenvoudigen en te stroomlijnen. De voorstellen hebben betrekking op vier onderwerpen:

- vereenvoudiging van de benoemingsprocedure voor leden van de zittende magistratuur;
- vereenvoudiging van de wijze van beëdiging van rechterlijke ambtenaren;
- verruiming van de mogelijkheden tot en vereenvoudiging van de regelingen betreffende vervanging en waarneming van onderscheidenlijk door rechterlijke ambtenaren;
- vereenvoudiging en uniformering van de voorschriften over de vorming en bezetting van de verschillende kamers bij de rechterlijke colleges.

Ik ben voornemens de voorstellen in hoofdlijnen over te nemen. De daartoe nodige wetswijzigingen worden niet in een of meer afzonderlijke wetsvoorstellen opgenomen. De wijzigingen betreffende de benoeming, de beëdiging en de vervanging en de waarneming - onderwerpen van overwegend rechtspositionele aard - worden ondergebracht in het over enkele maanden in te dienen wetsvoorstel tot invoering van de functie van directeur gerechtelijke ondersteuning in elk arrondissement en in verband daarmee aanpassing van de positie van de griffier. De wijzigingen betreffende de vorming en bezetting van

de kamers - een onderwerp van overwegend organisatorische aard - wordt meegenomen in het onderhavige wetsvoorstel. Aldus is het tevens mogelijk de vorming en bezetting van de bij gelegenheid van de integratie nieuw in te stellen kamers van de rechtbanken direct volgens de voorgestelde vereenvoudigde en geüniformeerde regeling te doen plaatsvinden.

2. Inhoud

Integratie raden van beroep/Ambtenarengerechten en rechtbanken

Gelet op de beperkte periode waarvoor een belangrijk deel van de thans voorgestelde wetswijzigingen naar verwachting zal gelden en op de omvang en de ingrijpendheid van de ter voltooiing van de eerste fase per 1 januari 1993 tot stand te brengen wetswijzigingen, heb ik gekozen voor een zo sober mogelijk wetsvoorstel, waarin alleen de strikt noodzakelijke wijzigingen, op de eenvoudigst mogelijke wijze, worden geregeld.

Kernpunten van het voorstel zijn:

- het opdragen van de rechtsmacht van de huidige raden van beroep en de Ambtenarengerechten aan de rechtbanken;
- de instelling bij de rechtbanken van kamers voor de behandeling van zaken volgens de bij of krachtens de Beroepswet gestelde regels onderscheidenlijk van ambtenarenzaken;
- het regelen van de overgang van het rechtsgeleerd en het ondersteunend personeel van de raden van beroep/Ambtenarengerechten naar de tien in dezelfde plaatsen gevestigde rechtbanken.

Op dit moment zijn er tien raden van beroep/Ambtenarengerechten. Het onderhavige wetsvoorstel voorziet in de instelling van administratieve sectoren bij alle negentien rechtbanken, gelijktijdig met het opdragen van de rechtsmacht van de raad van beroep en het Ambtenarengerecht aan de rechtbank. Dat betekent dat ervan wordt afgezien om eerst bij de tien rechtbanken in de plaatsen waar thans de raden van beroep/Ambtenarengerechten zijn gevestigd, administratieve rechtspraak mogelijk te maken en pas in een latere fase ook bij de overige negen. Door direct per 1 januari 1992 formeel bij alle rechtbanken administratieve rechtspraak te intro-

duceren, kunnen personele en organisatorische voorwaarden worden gecreëerd voor het opvangen van de extra zaken die in de jaren daarna tot de bevoegdheid van de rechtbanken gaan behoren. Natuurlijk is het niet mogelijk om per 1 januari 1992 meteen ook feitelijk van tien raden van beroep/Ambtenarengerechten op negentien volledig toegeruste administratieve sectoren over te schakelen. Alle zaken worden vanaf 1 januari 1992 in het «eigen» arrondissement aangebracht.

Daar vinden ook de terinzagelegging en de behandeling ter terechtzitting plaats. De voorbereiding en de administratieve begeleiding van de zaken alsook de instructie en de behandeling ter terechtzitting zullen echter aanvankelijk door de medewerkers van de tien reeds volledig toegeruste administratieve sectoren geschieden. Mede om die reden is in het wetsvoorstel de bepaling opgenomen dat de leden van een rechtbank (behalve de rechtersplaatsvervangers) van rechtswege rechterplaatsvervanger zijn in de andere rechtbanken in het ressort. Uiteraard kunnen ook aanstonds rechters uit de betrokken colleges zelf aan de administratieve rechtspraak deelnemen. Binnen het geschetste formele kader kunnen zo successievelijk bij de andere negen rechtbanken ook materieel volledig toegeruste administratieve sectoren worden ingericht. De geschetste gang van zaken biedt tevens het belangrijke voordeel dat aldus informele coördinatie- en samenwerkingsverbanden tussen de verschillende administratieve sectoren tot stand kunnen komen. Daaraan bestaat zowel uit een oogpunt van rechtseenheid als met het oog op het optimaal benutten van specialistische kennis grote behoefte.

Aan de rechtspraak in sociale-zekerheidszaken en de rechtspraak in ambtenarenzaken wordt thans deelgenomen door zogenoemde leken-leden. Ik ben van oordeel dat er, mede in het perspectief van de integratie, gerede aanleiding is de deelneming door leken-leden aan deze beide takken van de administratieve rechtspraak te heroverwegen. Daartoe zullen de nodige adviezen worden ingewonnen.

In afwachting van de resultaten van die heroverweging acht ik het

niet zinvol, in de negen arrondissementen waar nu administratieve rechtspraak wordt geïntroduceerd, nieuwe leken-leden te benoemen. Daarom wordt voorgesteld dat de leken-leden die zijn of worden benoemd bij de rechtbanken in de plaatsen waar thans een raad van beroep/Ambtenarengerecht is gevestigd, van rechtswege tevens als zodanig fungeren bij een dan wel twee van de andere negen rechtbanken, zulks al naargelang de huidige regeling van de rechtsgebieden van de raden van beroep/Ambtenarengerechten.

Ik wijs er voor de goede orde op, dat in het voorstel van Wet tot wijziging van de Beroepswet (Tweede Kamer, 1987-1988, 20 630, nr. 2) bij tweede nota van wijziging (Tweede Kamer, 1989-1990, 20 630, nr. 9) een bepaling is opgenomen die het mogelijk maakt dat de raden van beroep behalve in kamers bestaande uit één professionele rechter en twee leken-leden, ook recht doen in kamers bestaande uit drie professionele rechters dan wel drie professionele rechters en twee leken-leden. Deze regeling is opgenomen om te bewerkstelligen dat voorafgaand aan de integratie rechters in de rechtbank in de hoedanigheid van plaatsvervangend voorzitter van de raad van beroep anders dan als fungerend voorzitter kunnen deelnemen aan de behandeling van sociale-zekerheidszaken. Voor de Ambtenarengerechten is een dergelijke voorziening niet nodig: rechters in de rechtbank kunnen aan de behandeling van ambtenarenzaken deelnemen in de hoedanigheid van leken-lid.

De instelling van de nieuwe kamers van de rechtbanken geschiedt in dit wetsvoorstel in de Beroepswet onderscheidenlijk de Ambtenarenwet 1929.

Het is op dit moment nog niet goed mogelijk, in de Wet op de rechterlijke organisatie algemeen bevoegde administratieve kamers in te stellen. Het uiteenlopende procesrecht in sociale-zekerheidszaken en ambtenarenzaken en de verschillende wijzen van competentietoedeling staan daaraan in de weg. Ook de deelneming van leken-leden aan de rechtspraak door deze kamers leidt tot complicaties. Naar verwachting zullen bij gelegenheid van de voltooiing van de eerste fase

per 1 januari 1993 wel algemeen bevoegde administratieve kamers in de Wet op de rechterlijke organisatie kunnen worden ingesteld.

De wijzigingen in de Beroepswet en de Ambtenarenwet 1929 zijn in hoofdzaak beperkt tot de institutionele voorzieningen die nodig zijn voor het tot stand brengen van de beoogde integratie. Deze zullen, althans wat de Centrale Raad van Beroep betreft, ook na 1 januari 1993 voorshands hun functie behouden. Er is niet gestreefd naar aanpassing van het procesrecht of van andere onderdelen van de beide wetten. In verband met de nieuwe regeling van het bestuursprocesrecht zullen deze onderdelen van de beide wetten per 1 januari 1993 toch al ingrijpend worden herzien.

Voor een goed overzicht van de toepasselijke regelingen is het van belang op te merken dat de eerste en de derde afdeling en de vijfde afdeling A van de Wet op de rechterlijke organisatie bepalingen bevatten die van toepassing zijn op de in de Beroepswet en in de Ambtenarenwet 1929 nieuw ingestelde kamers of op de leden van de rechterlijke macht die daarin zitting hebben. Verder verdient de aandacht dat de bepalingen in de Beroepswet over de Centrale Raad van Beroep ook van toepassing zijn op de Centrale Raad van Beroep, rechtsprekend in ambtenarenzaken.

Vorming en bezetting kamers

Bij de rechterlijke colleges worden met het oog op de interne werkverdeling de werkzaamheden verdeeld over kamers, die enkel- of meervoudig kunnen zijn. In de vorming en de personele bezetting van meervoudige burgerlijke en strafkamers zijn de colleges vrij. Voor de enkelvoudige en de bijzondere meervoudige kamers bevat de huidige wetgeving echter beperkende voorschriften. Deze betreffen het aantal kamers bij een rechterlijk college, de aanwijzing van de leden en de plaatsvervangende leden en het tijdvak waarvoor de kamer wordt ingesteld of de leden worden aangewezen. Zo geschiedt de instelling van een enkelvoudige burgerlijke of strafkamer door de Kroon. De aanwijzing van de leden van een enkelvoudige burgerlijke kamer gebeurt door de Kroon, die van een enkelvoudige strafkamer

door de Minister van Justitie (zie de artikelen 21a en 21b van Reglement I). Beide soorten kamers moeten elke twee jaren opnieuw worden gevormd. Een historische verklaring voor deze en soortgelijke voorschriften kan worden gevonden in het toentertijd nieuwe karakter van dit instituut en de vrees voor misbruik, in het bijzonder door een te veelvuldige toepassing. Aan dit argument komt thans geen betekenis meer toe. In de loop der tijd hebben al deze voorschriften echter wel geleid tot een aanzienlijke werkbelasting voor de rechterlijke colleges en de andere betrokken instanties. Omdat de voordrachten die de colleges doen, steeds worden gevolgd, kan men zeggen dat veel van de werkzaamheden waartoe het huidige systeem noopt, in wezen overbodig zijn. Zij zouden kunnen vervallen, indien de colleges bevoegd zouden zijn om hun kamers zonder bemoeienis van de zijde van de uitvoerende macht zelfstandig te vormen en te bezetten. De hiervoor genoemde Stuurgroep onderzoek functioneren rechterlijke organisatie heeft hiertoe dan ook geadviseerd.

Uitgangspunt van het wetsvoorstel is dat de rechterlijke colleges de vorming en de personele bezetting van de kamers binnen de wettelijke grenzen zelf kunnen bepalen. De gekozen werkverdeling moet krachtens het bestaande artikel 90 van Reglement I worden opgenomen in een reglement van orde. De nu nog geldende regeling op grond waarvan een rechter tevoren voor een vaste periode als lid van een bepaalde kamer wordt aangewezen, is in het wetsvoorstel vervangen door een systeem waarin al naar gelang de behoefte elk lid van het college kan worden ingezet bij de werkzaamheden van in beginsel iedere kamer. In de nieuwe opzet is het dus niet meer nodig voor iedere kamer een reeks plaatsvervangende leden aan te wijzen. In plaats daarvan kunnen rechters elkaar over en weer vervangen uitsluitend op grond van afspraken tussen het college en de betrokken rechterlijke ambtenaar over de kamers waarin hij zitting zal hebben en over de periode waarvoor dat zal gelden. Het wetsvoorstel kent aan de president van het college de bevoegdheid toe voorstellen te doen voor de vorming en de personele bezetting van kamers. Op die wijze kan alert worden gereageerd op wijzigingen in

het aanbod van zaken en op veranderingen in de personeelssamenstelling. De uiteindelijke beslissing wordt genomen door het college als geheel. Op die wijze is gewaarborgd dat ook de stem van de kamervoorzitter bij de bezetting van de kamer wordt meegewogen. Overigens zal in de praktijk de president van een college vanzelfsprekend niet tot een voorstel komen dan na overleg met de betrokkene en met de kamervoorzitter. De rol van het college als geheel zal op deze wijze een voornamelijk controlerend karakter kunnen hebben. Geen wijziging is gebracht in artikel 102 van de Wet op de rechterlijke organisatie. Dit artikel is nog onlangs in nauw overleg met de Hoge Raad der Nederlanden herzien (zie de Wet van 21 mei 1986, Stb. 285) en voldoet in de praktijk goed.

Overeenkomstig de hiervoor aangegeven algemeen geldende regels maakt het wetsvoorstel de rechtbanken ook bevoegd om zelf rechters-commissarissen in strafzaken aan te wijzen. Onder het bestaande recht wordt de rechter-commissaris benoemd door het gerechtshof, nadat voorafgaand de procureur-generaal bij het gerechtshof en de president van de rechtbank zijn gehoord. Voor deze zware procedure is destijds gekozen om de kwaliteit van de te benoemen rechter te waarborgen. Door de rechtbanken worden echter thans, met toepassing van artikel 170, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, reeds veelvuldig vervangers van de rechter-commissaris aangewezen. Zij nemen een niet onaanzienlijk deel van het totale werkpakket voor hun rekening. Er lijkt mede daarom onvoldoende aanleiding te bestaan om de procedure die moet worden gevolgd bij de aanwijzing van rechters-commissarissen te laten afwijken van de algemene regeling. Evenals bij de vorming en bezetting van de kamers wordt door de president een voorstel gedaan, waarbij het wetsvoorstel voorziet in een voorafgaand overleg tussen de president en de hoofdofficier van justitie.

3. Indeling

Bij de indeling van het wetsvoorstel is afgeweken van de gebruikelijke chronologische volgorde van de te wijzigen wetten. Gekozen is voor een thematisch bepaalde volgorde. In artikel I zijn de

in de Wet op de rechterlijke organisatie aan te brengen wijzigingen opgenomen. Deze hebben betrekking op beide oogmerken van het wetsvoorstel. In de artikelen II tot en met V zijn de andere wetten ondergebracht die in verband met de vereenvoudiging van de regelingen betreffende de vorming en bezetting van de kamers moeten worden aangepast. Artikel VI bevat de wijziging van de Wet op de samenstelling van de burgerlijke gerechten die nodig is om te regelen dat de leden van een rechtbank (behalve de rechters-plaatsvervangers) tevens rechter-plaatsvervanger in de andere rechtbanken in het ressort zijn. De artikelen VII tot en met XXI hebben betrekking op de integratie van de raden van beroep/Ambtenarengerechten en de rechtbanken. Artikel VII bevat de wijzigingen in de Ambtenarenwet 1929, gevolgd in de artikelen VIII tot en met XI door de wetten die thans een bijzondere competentie van het Ambtenarengerecht te 's-Gravenhage vestigen en in de artikelen XII, XIII en XIV door wijzigingen in de noodwetgeving. Artikel XV behelst de aanpassingen in de Beroepswet, gevolgd door de als gevolg daarvan noodzakelijke technische aanpassing van de Wet op de studiefinanciering in artikel XVI. De artikelen XVII tot en met XXI bevatten het overgangsrecht. Artikel XXII ten slotte is de inwerkingtreedingsbepaling.

Het onderhavige wetsvoorstel noopt tot wijziging van een aantal algemene maatregelen van bestuur, waaronder Reglement I, het Besluit rechtspraak in ambtenarenzaken, de Rechtsgebiedregeling (Beroepswet), het Beroepsreglement en het Besluit van 22 augustus 1985 (Stb. 470) tot verhoging van de wettelijke maxima voor de samenstelling van een aantal gerechten. Daartoe zal tijdig een ontwerp-algemene maatregel van bestuur in procedure worden gebracht.

4. Deregulering

Het voorstel is getoetst aan de hand van de beknopte vragenlijst, opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur (Stcrt. 1985, 18). Het voorstel stuit uit dien hoofde niet op bezwaren.

b. In de toelichting op artikel I, onderdelen A en B; artikel VII, onderdeel K; artikel XV, onderdelen I, J, R, Z, Aa, onder 1 en 2, en Ee; artikel XVI, onderdelen C, onder 2, en H, luidde de zinsnede «door de integratie van de raden van beroep/Ambtenarengerechten en de rechtbanken kan die regeling tot ongewenste gevolgen leiden» als volgt: door de integratie van de raden van beroep/Ambtenarengerechten en de rechtbanken kan die regeling tot ongewenste gevolgen voor een niet onbelangrijk aantal personen leiden.

c. De laatste alinea van de toelichting op artikel I, onderdelen A en B; artikel VII, onderdeel K; artikel XV, onderdelen I, J, R, Z, Aa, onder 1 en 2, en Ee; artikel XVI, onderdelen C, onder 2, en H, luidde:

De in de Beroepswet en de Ambtenarenwet 1929 voorkomende regelingen van de onverenigbaarheden anders dan op grond van bloed- of aanverwantschap zijn in dit wetsvoorstel in essentie ongewijzigd gebleven. Wel is het toepassingsbereik beperkt tot hen die een rechtspreekende functie vervullen (artikel XV, onderdelen I, R, Z en Ee). Voor de Wet op de studiefinanciering geldt hetzelfde (artikel XVI, onderdeel H).

Als gevolg van het vervallen van artikel 10 ondergaat artikel 12, eerste lid, van de Wet op de rechterlijke organisatie een technische aanpassing (artikel I, onderdeel B).

d. In de toelichting op artikel I, onderdeel C; artikel VII, onderdelen M en R; artikel XV, onderdelen Q en Ee, ontbrak de zin: De formulering van die artikelen is afgestemd op die van het nieuwe artikel 28a van de Wet op de rechterlijke organisatie.

e. In de toelichting op artikel I, onderdelen D, F, G, H, J, K, L en M; artikelen II tot en met V ontbraken de tweede en de derde alinea.

f. De toelichting op artikel VI luidde:

Zoals in het algemeen deel reeds is vermeld is het, onder meer met het oog op een soepele invoering van administratieve sectoren bij alle rechtbanken maar ook meer in het algemeen om tot flexibele en daardoor efficiëntere inzet van de

beschikbare capaciteit te komen, gewenst dat de leden van een rechtbank (behalve de rechters-plaatsvervangers) van rechtswege rechter-plaatsvervanger in de andere rechtbanken in het ressort zijn. Een eenvoudige aanvulling van de Wet op de samenstelling van de burgerlijke gerechten voorziet daarin.

g. De toelichting op artikel XV luidde:

Het grootste deel van de wijzigingen in de Beroepswet komt overeen met die in de Ambtenarenwet 1929. Deze worden niet afzonderlijk toegelicht.

Uitgangspunt voor de wijzigingsvoorstellen is de tekst van de Beroepswet zoals die luidt als het voorstel van Wet tot wijziging van de Beroepswet (Tweede Kamer, 1987-1988, 20 630, nr. 2) kracht van wet heeft gekregen en in werking is getreden.

h. De toelichting op artikel XV, onderdeel li, luidde:

Deze artikelen kunnen vervallen, nu de artikelen XVII tot en met XXI van dit wetsvoorstel in de daar geregelde onderwerpen, deels op afwijkende wijze, voorzien.

i. De toelichting op artikel XVI luidde:

In hoofdstuk VII van de Wet op de studiefinanciering wordt een groot aantal bepalingen van de Beroepswet van overeenkomstige toepassing verklaard. Door de wijzigingen in de Beroepswet zijn technische aanpassingen in de eerstgenoemde wet noodzakelijk. Deze worden in beginsel niet afzonderlijk toegelicht.

j. De toelichting op artikel XVII luidde:

Dit artikel regelt de rechtspositionele gevolgen van de integratie. Zowel het rechtsgeleerd als het ondersteunend personeel van de raden van beroep/Ambtenarengerechten gaat met behoud van anciënniteit over naar een vergelijkbare functie met een gelijk salarisniveau bij de desbetreffende rechtbank. Over de wijze van overgang is met alle betrokkenen overeenstemming bereikt. De leden

en de plaatsvervangende leden van de raden van beroep en, behoudens het bepaalde in het tiende lid, de leden van de Ambtenarengerechten, alsmede de vaste deskundigen, bedoeld in de Beroepswet, gaan op vergelijkbare wijze over.